

beregnet uden sådant fradrag, der svarer til den indkomst, som kan beskattes i Spanien;

- c) i tilfælde hvor en person, der er hjemmehørende i Danmark, oppebærer indkomst, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kun kan beskattes i Spanien, kan Danmark medregne denne indkomst i beskatningsgrundlaget, men skal i indkomstskatten fradrage den del af indkomstskatten, som svarer til den indkomst, der hidrører fra Spanien.

2. I Spanien:

I overensstemmelse med bestemmelserne og under hensyntagen til begrænsningerne i Spaniens lovgivning:

- a) I tilfælde hvor en person, der er hjemmehørende i Spanien, oppebærer indkomst eller ejer formue, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i Danmark, skal Spanien:

(i) indrømme fradrag i den pågældende persons indkomstskat med et beløb svarende til den indkomstskat, der er betalt i Danmark;

(ii) indrømme fradrag i den pågældende persons formueskat med et beløb svarende til den skat, der er betalt i Danmark af de pågældende formuede.

Fradragsbeløbet skal imidlertid ikke i noget tilfælde kunne overstige den del af indkomstskatten eller formueskatten, beregnet uden sådant fradrag, der svarer til henholdsvis den indkomst eller de pågældende formuede, der kan beskattes i Danmark.

- b) I tilfælde hvor en person, der er hjemmehørende i Spanien, oppebærer indkomst, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst er beskattet i Danmark, skal Spanien indrømme fradrag for den underliggende selskabsskat og for den indkomstskat, der omhandles i artikel 7, i overensstemmelse med Spaniens interne lovgivning.

- c) I tilfælde hvor en person, der er hjemmehørende i Spanien, oppebærer indkomst eller ejer formue, som ifølge enhver bestemmelse i denne overenskomst er fritaget for beskatning i Spanien, kan Spanien alligevel tage den fritagne indkomst eller formue i betragtning ved beregning af

skatten af den pågældende persons resterende indkomst eller formue.«

10. Artikel 25 i overenskomsten ophæves og erstattes af følgende:

»Artikel 25

Ikke-diskriminering

1. Statsborgere i en kontraherende stat skal ikke i den anden kontraherende stat kunne undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som statsborgere i denne anden stat under samme forhold, særligt hvad angår hjemsted, er eller måtte blive undergivet. Uanset bestemmelserne i artikel 1 skal denne bestemmelse også finde anvendelse på personer, der ikke er hjemmehørende i en af eller begge de kontraherende stater.

2. Beskatningen af et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, må ikke være mindre fordelagtig i denne anden stat end beskatningen af foretagender i denne anden stat, der driver samme virksomhed. Denne bestemmelse skal ikke kunne fortolkes som forpligtende en kontraherende stat til at indrømme personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, de personlige skattemæssige begunstigelser, lempelser og nedsættelser, som den som følge af ægteskabelig stilling eller forsørgerpligt over for familie indrømmer personer, der er hjemmehørende inden for dens eget område.

3. Medmindre bestemmelserne i artikel 9, stykke 1, artikel 11, stykke 6, eller artikel 12, stykke 6, finder anvendelse, skal renter, royalties og andre betalinger, der udredes af et foretagende i en kontraherende stat til en person hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kunne fratrækkes ved opgørelsen af et sådant foretagendes skattepligtige indkomst under samme betingelser, som hvis betalingerne var sket til en person hjemmehørende i den førstnævnte stat. På samme måde skal enhver gæld, som et foretagende i en kontraherende stat har til en person hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kunne fratrækkes ved opgørelsen af et sådant foretagendes skattepligtige formue under samme betingelser, som hvis gælden var blevet stiftet over for en person hjemmehørende i den førstnævnte stat.